

اثر نوع پوشش دهی تیتانیوم دی اکساید به عنوان عامل آنتی یووی در پروفیل های UPVC درب و پنجره

رامین صحنه^۱، مرتضی بنی هاشمی^۲، سید مرتضی حسینی^۱، مهدی غفاری^۳، امید نژادقلی^۱، مجید هادی زاده^۱

۱ شرکت آق پروفیل گلستان، استان گلستان، آق قلا
 ۲ دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل، دانشکده مهندسی شیمی، بابل، ایران
 ۳ دانشگاه گلستان، دانشکده پلیمر، گرگان، ایران
 banihashemi.morteza@gmail.com

چکیده

یکی از مشکلات موجود در صنعت یو پی وی سی، مشکل تخریب آن در اثر تابش نور خورشید و قرار گرفتن آن در معرض نور خورشید می باشد. برای رفع این مشکل، عموماً از تیتانیوم دی اکساید استفاده می شود. برای اثر بخشی بهتر تیتانیوم دی اکساید، قبل از استفاده باید سطح آن پوشش دهی شود. پوشش های سیلیکا، آلومینا و زیرکونیا معمولاً در این کار استفاده می شود. بررسی ها نشان می دهد که نوع پوشش می تواند تاثیر زیادی بر حفظ خواص آنتی یووی داشته باشد. به طوری که میزان درصد تخریب R-۹۹۶ نسبت به R-۱۰۵ برابر ۲۵٪ بیشتر بوده است و میزان درصد تخریب نمونه AKT-۷۶۷۶ نسبت به R-۱۰۵ به مقدار ۱۱٪ بیشتر بوده است. البته تغییر رفتار خواص مکانیکی در هر سه نمونه در برابر تغییرات حرارتی و تغییرات UV مناسب ارزیابی شدند.

کلمات کلیدی تیتانیوم دی اکساید، اصلاح سطح، آنتی یووی، UPVC

مقدمه

پی وی سی یکی از مواد اولیه ی پر کاربرد در صنایع پلیمری است. این ماده در صنایع یو پی وی سی مانند تهیه لوله های یو پی وی سی و همچنین پروفیل های درب و پنجره کاربرد دارد. در ساخت این مواد معمولاً ادتیوهای شیمیایی مانند کمک فرآیندها، پایدار کننده های حرارتی، پایدار کننده های UV و همچنین بهبود دهنده های ضربه و انواع لیز کننده ها استفاده می شود [۱]. یکی از مشکلات در محصولات یو پی وی سی، تخریب آن در اثر نور خورشید و اشعه ماوراء بنفش می باشد که منجر به تخریب رنگ پی وی سی و افت شدید خواص مکانیکی آن می شود [۲]. برای جلوگیری از آن، از ترکیبات تیتانیوم دی اکساید استفاده می شود [۳-۴].

تیتانیوم دی اکساید مورد استفاده در صنعت تولید پروفیل های یو پی وی سی درب و پنجره عموماً از جنس روتایل می باشند [۵] ولی به جهت پایداری بیشتر، معمولاً پوشش های معدنی بر روی آن اعمال می شود [۶]. این پوشش ها شامل اکسید آلومینوم، اکسید زیرکونیم و اکسید سیلیسیم می باشند.

روش های تجربی یا نظری

مواد

مواد مورد استفاده در این تحقیق، شامل سه نوع تیتانیوم دی اکساید گرید R-۹۹۶، R-۱۰۵ و AKT-۷۶۷۶ مربوط به شرکت های LomonBillions، Chemours و Akdeniz می باشند. شرایط فرآیندی، میزان استفاده این مواد و نوع و مقدار استفاده پی وی سی، بهبود دهنده ضربه، واکس، کمک فرآیندها و پایدار کننده های حرارتی در این تحقیق برای همه ی نمونه ها یکسان در نظر گرفته شد. کلیه نمونه ها، میزان تیتانیوم دی اکسید مورد استفاده ۴.۳٪ بوده است.

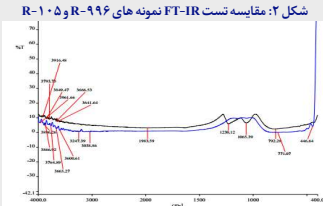
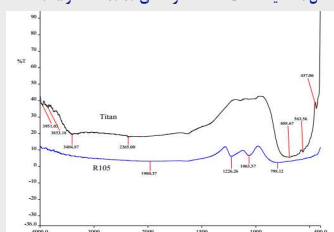
تست های تیتانیوم دی اکساید

در جدول ۱ خواص هر تیتانیوم دی اکساید نشان داده شده است. در این ترکیبات، حداکثر مقدار پوشش به کار رفته بر روی تیتانیوم دی اکساید حدود ۳ درصد می باشد. همچنین برای تولید این مواد، روش های کلرید و سولفات استفاده شده است. جهت بررسی نوع پوشش در تیتانیوم دی اکساید، تست FT-IR از هر سه نمونه گرفته شد. نتایج در شکل های ۱ تا ۲ نشان داده شده است.

جدول ۱ - بررسی خواص انواع تیتان

درصد وزن تیتانیوم دی اکساید	R-۱۰۵	R-۹۹۶	AKT-۷۶۷۶
آلومینا	۹۲٪	۹۵٪	۹۲٪
زیرکونیا	دارد	دارد	دارد
سیلیکا	دارد	دارد	دارد
نوع فرآیند	کلرید	سولفات	سولفات

شکل ۱: مقایسه تست FT-IR نمونه های AKT-۷۶۷۶ و R-۱۰۵

شکل ۲: مقایسه تست FT-IR نمونه های R-۹۹۶ و R-۱۰۵

تست های فرآیندی

تست نور یووی

فرمولاسیون مشابه اما با تیتانیوم دی اکساید های مختلف در شرایط فرآیندی مشابه برای تولید پروفیل درب در نظر گرفته شد. پس از تولید پروفیل ها، نمونه ها در اندازه ی ۲۰ سانتی متری برش داده شدند. پروفیل ها به مدت ۱۸ ساعته و ۶۰ ساعته در محفظه ی بسته، تحت نور لامپ UVB با توان ۴۵ وات قرار گرفتند. نتایج حاصل از رنگ سنجی و تست تسایل هر سه نمونه در جدول ۲ و ۳ نشان داده شده است.

جدول ۲: پارامترهای نوری نمونه هایس از تست ۱۸UV ساعته و ۶۰ ساعته

پارامتر نوری	R-۹۹۶		R-۱۰۵		AKT-۷۶۷۶	
	اولیه	بعد از ۱۸ ساعت	اولیه	بعد از ۱۸ ساعت	اولیه	بعد از ۱۸ ساعت
L*	۲۹	-۰.۶	۱/۸	-۲.۴	۲/۲	-۰.۷
A*	-۰.۱	-۰.۷	-۰.۸	-۰.۳	-۰.۱	-۰.۶
B*	-۱/۱	۳/۳	۱۱/۴	-۱/۲	۴/۹	۰/۸
C*	۰.۵	۲/۴	۱/۸	۱/۸	۳/۹	۸/۹
H*	۱	۲/۳	۰/۹	۱/۸	۱/۱	۴/۵

جدول ۳: نتایج تست تسایل نمونه های پروفیل در شرایط مختلف

عنوان	استحکام کششی		استحکام کششی کرنش در نقطه شکست		استحکام کششی مدول الاستیک	
	Mpa	Mpa	%	Mpa	Mpa	Mpa
R-۷۶۷۶	نمونه اصلی	۳۷/۱۹	۷۷/۴۸	۳۰/۵۲	۵۵/۶۶	۳۶/۰۷
	پس از حرارتی	۳۷/۴۱	۷۱/۵۹	۳۰/۵	۵۲/۶۱	۳۶/۴۱
	پس از UV	۳۷/۷۸	۳۱/۸۱	۷۰/۵۵	۴۷/۲۹	۳۵/۸۹
R-۹۹۶	نمونه اصلی	۳۷/۱۱	۴۹/۹۴	۳۲/۷۰	۲۶/۵۰	۳۸/۶۷
	پس از حرارتی	۳۸/۵۵	۴۹/۹۰	۳۲/۷۹	۲۵/۴۰	۳۸/۸۵
	پس از UV	۴۲/۲۰	۳۹/۳۹	۳۲/۶۳	۲۱/۵۶	۳۸/۲۰
R-۱۰۵	نمونه اصلی	-	-	۳۹/۸۴	-	۳۷/۹۷
	پس از حرارتی	-	-	۳۷/۳۹	-	۳۶/۰۸
	پس از UV	-	-	۳۵/۴۱	-	۳۶/۰۱

نتیجه گیری

تیتانیوم دی اکساید روتایل با پوشش های مختلف معدنی شامل اکسید زیرکونیا، سیلیکا و آلومینا برای بررسی تاثیر آن بر خواص مکانیکی و تخریب نوری مورد بررسی قرار گرفت. در ابتدا هر یک از اکسیدهای بکار رفته در نمونه تیتان ها توسط تست FT-IR شناسایی شدند و پس از آن نمونه های پروفیل UPVC با فرمولاسیون یکسان و در اکثر تولید مشابه تولید شدند. نمونه ها تنها در نوع تیتانیوم دی اکساید و اصلاح سطح آن تفاوت داشتند. تست های تابش ۱۸UV ساعته و ۶۰ ساعته بر روی نمونه ها انجام شد. نتایج نشان می داد که تغییر زردی و تخریب UPVC در نمونه ای که در آن تیتانیوم دی اکساید با پوشش آلومینا و سیلیکا بکار رفته است نسبت به دیگر نمونه ها کمتر بوده است. همچنین بررسی خواص مکانیکی این نمونه ها پس از تست حرارتی و تست UV نشان می دهد که هر سه نمونه تغییرات چندانی در اثر اعمال تست UV حرارتی نداشته اند.

مرجع ها

[۱] S. G. Patric, "Practical Guide to Polyvinyl Chloride", United Kingdom: SmithersRapra Press Pub, pp. ۱۲۲-۱۲۸, ۲۰۰۵.
 [۲] Kamishi, F.; Turan, C. J. Mater. Proc. Technol. ۲۰۰۵, ۱۵۹, ۴۰.
 [۳] Pimentel Real, L. E.; Ferraria, A. M.; Botelho do Rego, A. M. Polym. Test. ۲۰۰۸, ۲۷, ۱۲۴.
 [۴] Sokhandani, P.; Babaluo, A. A.; Rezaei, M.; Shahrezaei, M.; Hasanzadeh, A.; Ghaebi Mehmoudost, Sh.; Mehdi Zadeh, R. J. Appl. Polym. Sci. ۲۰۱۳, ۱۲۹, ۳۲۴۵.
 [۵] Gardette, J. L.; Lemaire, J. Polym. Degrad. Stab. ۱۹۹۱, ۳۳, ۳۷.
 [۶] Zhang, L. W.; Fu, H. B.; Zhu, Y. F. Adv. Funct. Mater. ۲۰۰۸, ۱۸, ۲۸۸۰.

